

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.598 van 16 januari 2003
in de zaak A. 115.648/XIV-8160.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. DECLERCQ,
 kantoor houdende te 8800 ROESELARE,
 Vlamingstraat 11

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 28 november 1978 en van Nepalese nationaliteit, op 17 januari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 oktober 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 31 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 6 november 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DECLERCQ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 29 augustus 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 2 oktober 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 december 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

(...)

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Sunpur in het district Dang. U bent lid van de maoïstische studentenbeweging "ANNFSU-R" (All National Nepal Free Student's Union Revolutionary) sinds 27/03/2053 (Nepalese kalender). U moest uw medestudenten ervan overtuigen lid te worden van de "ANNFSU-R" of ze oproepen deel te nemen aan manifestaties. Op 30/07/2056 (16 november 1999) werd u opgepakt door de politie. In eerste instantie werd u ervan beschuldigd uw broer beschermd te hebben, later werd u beschuldigd van de moord op B. K.. Op 15/08/2056 (1 december 1999) werd u vrijgelaten nadat u door de rechtbank vrijgesproken was. Op 02/01/2057 (14 april 2000) viel de politie uw huis binnen en werd u samen met uw broer B. naar het politiekantoor van Lamahi gebracht. Diezelfde avond werd u beiden overgeplaatst naar het Dang Goraipolitiekantoor. Daar werd u gescheiden van uw broer en sedertdien hebt u niets meer van hem vernomen. Op 01/09/2057

(16 december 2000) werd u overgeplaatst naar (de) Nepalgangj regionale gevangenis. Daar vond op 1/02/2058 (14 mei 2001) een opstand plaats waarbij twee gevangenen werden doodgeschoten door de politie. Als gevolg hiervan kwam er een mensenrechtenorganisatie "Human Rights Association" (HRA) in de gevangenis op bezoek. Op 15/02/2058 (28 mei 2001) bent u met de hulp van een lid van deze organisatie, Kapil Shrestha, vrijgekomen. U bent voor verzorging naar het ziekenhuis gegaan en verbleef er tot 19/02/2058 (1 juni 2001). Diezelfde dag organiseerde Kapil Shrestha een persconferentie om de aandacht op uw probleem te vestigen. 's Avonds is de politie bij u thuis gekomen en hebben ze u met de dood bedreigd. Op 25/03/2058 (9/07/2001) ging u naar het kantoor van de "CDO" (Chief District Officer) Shyam Manadi om daar nieuwe documenten aan te vragen. De "CDO" stuurde u door naar verschillende diensten. U maakte ruzie met de directieassistent van uw oude school Narayan Prasad Sharma. Twee dagen later hoorde u van uw moeder dat u beschuldigd was van de moord op deze persoon. Ook werd u door de politie verdacht van betrokkenheid bij de moord op een hoge politieofficier. Tevens werden twee vrienden van uw broer B. opgepakt en vermoord door de politie. Uw moeder raadde u aan naar India te gaan. Nadat uw neef M.S. informatie over de situatie ingewonnen had, besloot u naar India te vluchten. De man van uw nicht, K. C. S., die in India woont, raadde u aan om naar een Europees land te vluchten. Via Parijs bent u dan naar België gekomen teneinde hier op 29 augustus asiel aan te vragen.

U legt een lidkaart van de studentenbeweging "ANNFSU-R" en een medisch attest neer. Er dient te worden opgemerkt dat u, in de loop van uw asielprocedure, een aantal tegenstrijdige en bedenkelijke verklaringen heeft afgelegd waardoor de oprechtheid van uw asielaanvraag ernstig in twijfel kan worden getrokken. Ten eerste beweert u dat er op 1/02/2058 (14 mei 2001) een opstand in de gevangenis van Nepalgangj zou plaatsgevonden hebben. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt zou er echter een opstand plaatsgevonden hebben op 1/10/2057 (14 januari 2001) (Police opens fire to control agitated inmates; The Rising Nepal, 15/01/01; Inmate killed in Banke jail firing; Kathmandu Post 15/01/01). Het is wel heel vreemd dat u niets over deze opstand weet te vertellen, terwijl u op dat moment toch in deze gevangenis verbleef. Bovendien is het zeer bevreemdend dat u wel een opstand vermeldt die heel veel gelijkenissen vertoont met deze gevangenisopstand. Zo zouden er in beide revoltes twee gevangenen gedood zijn door de politie. De opstand zou beide keren ontstaan zijn vanwege de slechte levensomstandigheden in de gevangenis. Na de opstand zou er in beide gevallen een commissie aangesteld zijn die moest onderzoeken wat er werkelijk gebeurd was. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt zou deze commissie bestaan hebben uit leden van de "NHRC" (National Human Rights Commission) en zou de voorzitter Nayan Bahadur Khatri zijn (NHRC awards Compensation; Kathmandu Post 25/05/01). U beweert echter dat leden van de niet-gouvernementele organisatie "Human Rights Association" (HRA) deze opstand kwamen onderzoeken (CGVS p. 9). De voorzitter van deze commissie was volgens u Naina Bahadur Khatri.

Ook moet worden opgemerkt dat u enige tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft. Zo verklaart u in dringend beroep (DB) dat u als lid van de studentenbeweging "ANNFSU-R" mensen probeerde te overtuigen deel te nemen aan manifestaties of lid te worden van de organisatie (verhoor CGVS, p. 3). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter enkel deelgenomen te hebben aan vergaderingen van de studentenorganisatie (DVZ, p. 10). U verklaart in DB dat u bij de tweede arrestatie, op 2/1/2057 (14 april 2000) samen met uw broer werd opgepakt en dat uw moeder met rust gelaten werd (CGVS, p. 7), terwijl u tijdens uw interview bij DVZ verklaarde dat u samen met uw broer en moeder werd opgepakt (DVZ, p. 11). Ook beweerde u in DB dat u na uw overplaatsing naar de Nepalgangj gevangenis gemiddeld twee maal in de week mishandeld en geslagen werd (CGVS, p. 8), terwijl u eerder tijdens uw interview bij DVZ verklaarde dat u niet geslagen werd tot na de gevangenisopstand van 1/2/2058 (DVZ, p. 11-12).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat uw kennis wat betreft de Mao Badhi eerder beperkt en soms zelf(s) foutief is. Dit staat in schril contrast met het feit dat u beweert een actief lid te zijn van de studentenbeweging "ANNFSU-R" en dat u opgegroeid zou zijn in een familie van Mao Badhi aanhangers. Zo antwoordt u op de vraag wat de drie magische wapens van de partij zijn, dat dit "leger, ideologie en nog iets" zou zijn. De drie magische wapens van de maoïstische partij zijn echter "Revolutie, Partij en United Front". Ook is het antwoord dat u geeft op de vraag wat de maoïsten van het Sanskriet denken nogal dubbelzinnig. U verklaart dat het Sanskriet een oude taal is en dat het enkel een wetenschappelijke opleiding zou mogen zijn (CGVS, p. 5). De maoïsten beschouwen het Sanskriet echter als een dode taal ("The Revolutionary Worker", 12 december 1999), gaan regelmatig over tot het in brand steken van boeken geschreven in het Sanskriet (Kathmandu Post Online, dd 28/05/00) en verhinderen regelmatig het afleggen van het examen Sanskriet (The Kathmandu Post dd 03/06/1999).

Bovenstaande opmerkingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en zijn dusdanig flagrant dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw vluchtmotieven. In het licht hiervan zijn de door u voorgelegde documenten niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen.

(...).".

2. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 48 en 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Conventie van Genève); dat uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker tevens de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht;

2.1. Overwegende dat de artikelen 48 en 49 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kunnen worden aangevoerd aangezien artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling “die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden”, als vluchteling kan worden erkend; dat dit artikel niet toepasselijk is op verzoeker, en dat artikel 49 van dezelfde wet betrekking heeft op de reeds erkende vluchteling, wat in casu niet het geval is;

2.2. Overwegende dat in het kader van de aangevoerde schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève, de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid hebben, meer in het bijzonder voor wat de organisatie van de procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft; dat de Belgische overheid van deze bevoegdheid gebruik heeft gemaakt middels artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat op grond van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, zoals in voorliggend geval, een asielaanvraag onontvankelijk kan worden verklaard omdat ze bedrieglijk is; dat bijgevolg de schending van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie niet dienstig kan worden aangevoerd, aangezien verzoeker niet tegelijkertijd de schending inroept van artikel 52 van de Vreemdelingenwet;

2.3. Overwegende dat verzoeker vruchteloos aanvoert, gelet op wat voorafgaat, dat de bestreden beslissing ten onrechte weigert hem te erkennen als vluchteling;

Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat zijn asielaanvraag niet bedrieglijk is; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van verzoeker aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet authentieke documenten; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekers kennis van de “Mao Badhi” gebrekkig is voor iemand die zijn vluchtmotieven steunt op zijn politiek engagement en dat verzoeker enkele

bedenkelijke en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, die als volgt kunnen worden samengevat:

- verzoeker verklaart dat er op 01/02/2058 (14 mei 2001) een opstand in de gevangenis van Nepalgangj heeft plaatsgevonden (verhoor DVZ, vraag 42, p. 3; verhoor CGVS, p. 8b), terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Police opens fire to control agitated inmates; The Rising Nepal, 15/01/01; Inmate killed in Banke jail firing; Kathmandu Post 15/01/01), op 01/10/2057 (14 januari 2001) een opstand in de gevangenis van Nepalgangj heeft plaatsgevonden;
- verzoeker vermeldt niets over de opstand van 01/10/2057 (14 januari 2001) in de gevangenis van Nepalgangj, terwijl uit zijn verklaringen blijkt dat hij op dat ogenblik en tot 15/02/2058 (28 mei 2001) in de gevangenis van Nepalgangj zat (verhoor DVZ, vraag 42, p. 3; verhoor CGVS, p. 9);
- verzoeker beschrijft een opstand in de gevangenis (verhoor CGVS, p. 8 b en 9) die veel gelijkenissen vertoont met de opstand die in dezelfde gevangenis op 01/10/2057 (14 januari 2001) heeft plaatsgevonden;
- verzoeker verklaart dat de onderzoekscommissie, die werd aangesteld om te onderzoeken wat er gebeurd was in de gevangenis, zou hebben bestaan uit leden van de niet-gouvernementele organisatie “Human Rights Association” en dit onder het voorzitterschap van Nayan Bahadur Khatri (verhoor DVZ, vraag 42, p. 3; verhoor CGVS, p. 9), terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de onderzoekscommissie zou hebben bestaan uit leden van de “National Human Rights Commission” en dit onder het voorzitterschap van Nayan Bahadur Khatri;
- verzoeker verklaart op het Commissariaat-generaal dat hij als lid van de studentenbeweging “ANNFSU-R” mensen probeerde te overtuigen deel te nemen aan manifestaties of lid te worden van de organisatie (verhoor CGVS, p. 3), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat hij enkel deelnam aan vergaderingen van de studentenorganisatie (verhoor DVZ, vraag 42, p. 1);
- verzoeker verklaart op het Commissariaat-generaal dat hij bij zijn tweede arrestatie op 01/02/2057 (14 april 2000) samen met zijn broer werd opgepakt en dat zijn moeder met rust werd gelaten (verhoor CGVS, p. 7), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat zijn moeder ook werd opgepakt (verhoor DVZ, vraag 42, p. 2);
- verzoeker verklaart op het Commissariaat-generaal dat hij na zijn overplaatsing naar de Nepalgangj gevangenis gemiddeld twee keer per week werd mishandeld en geslagen (verhoor CGVS, p. 8), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat hij tot na de gevangenisopstand van 01/02/2058 (14 mei 2001) niet werd geslagen (verhoor DVZ, vraag 42, p. 2 en 3);

Overwegende dat, wat de vastgestelde tegenstrijdigheden betreft tussen de verklaringen van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, verzoeker aanvoert dat “deze tegenstrijdigheden louter te wijten zijn aan verkeerde en verwarrende vertalingen door de ter beschikking gestelde tolk bij de beide verhoren”; dat verzoeker verder stelt dat hij steeds heeft verklaard dat de mensenrechtenorganisatie die een

bezoek bracht aan de gevangenis een gouvernementele organisatie is; dat niet zijn moeder maar enkel verzoeker en zijn broer op 14 april 2000 werden gearresteerd en dat hij ook vóór de opstand in de gevangenis van 14 mei 2001 wekelijks werd mishandeld; dat verzoeker tenslotte aanvoert dat zijn verklaring dat hij deelnam aan vergaderingen en bijeenkomsten van “ANNFSU-R”, niet in tegenspraak is met zijn verklaring dat zijn engagement er in bestond om het doel van deze beweging mee te helpen verwezenlijken, met name mensen proberen te overtuigen om mee te participeren in de beweging en haar activiteiten;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn asielaanvraag om de bijstand heeft verzocht van een tolk die het Nepalees machtig is en dat hij deze bijstand heeft gekregen bij beide verhoren (verhoor DVZ, p. 13; verhoor CGVS, p. 1); dat het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker werd voorgelezen in het Nepalees (verhoor DVZ, p. 13); dat verzoeker elke pagina van zijn asielrelaas heeft ondertekend; dat verzoeker de laatste pagina van het uitgebreid verslag heeft ondertekend, daarbij aangevend dat het overeenstemde met de inlichtingen die hij heeft gegeven (verhoor DVZ, p. 13); dat verzoeker op dat ogenblik geen enkele opmerking heeft gemaakt over een mogelijk vertalingsprobleem; dat uit het administratief dossier eveneens blijkt dat verzoeker bij de aanvang van het interview op het Commissariaat-generaal bevestigend heeft geantwoord op de vraag of hij de tolk goed begreep (verhoor CGVS, p. 1); dat bijgevolg verzoeker geen concrete gegevens aanvoert die aantonen dat de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden “louter te wijten zijn aan verkeerde en verwarrende vertalingen door de ter beschikking gestelde tolken bij beide verhoren”;

Overwegende dat bovendien verzoekers stelling in verband met de manier waarop hij politiek actief was voor “ANNFSU-R”, niet kan worden gevolgd aangezien niet zomaar kan worden aangenomen dat iemand die louter deelneemt aan vergaderingen van een beweging, effectief derden kan overtuigen om in de beweging actief te zijn en om aan haar activiteiten te participeren; dat bijgevolg de Commissaris-generaal in redelijkheid voormelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal kon vaststellen; dat voorts geen rekening kan worden gehouden met de correcties en verbeteringen die verzoeker opneemt in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring omdat hij nooit enig voorbehoud heeft geformuleerd in verband met de vertalingen door de tolken, en het de Raad van State niet toekomt om nieuwe feiten te beoordelen die niet ter sprake kwamen in de loop van de verschillende stadia van de asielpcedure;

Overwegende dat wat de omstandigheid betreft dat verzoeker niet op de hoogte was van de gevangenisopstand van 01/10/2057 (14 januari 2001), hij aanvoert dat hij in een aparte cel zat en geen contact had met andere gevangenen; dat verzoeker op het Commissariaat-generaal verklaart dat hij “af en toe (kon) praten met de andere gevangenen” (verhoor CGVS, p. 8 b en 9), zodat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon vaststellen dat het bevreemdend is dat verzoeker niets vermeldt over de opstand van 01/10/2057 (14

januari 2001) maar wel over een latere opstand d.d. 1/02/2058 (14 mei 2001), die veel gelijkenissen met de eerste vertoont;

Overwegende dat wat de door de Commissaris-generaal vastgestelde gebrekkige kennis van verzoeker over de “Mao Badhi” betreft, verzoeker aanvoert dat hij als eenvoudig lid van de “ANNFSU-R-beweging” niet op de hoogte is van de gehanteerde symboliek van de “Mao Badhi”-aanhangers en dat hij conform de vraag op het Commissariaat-generaal, zijn eigen visie op het Sanskriet gaf; dat van iemand die zijn vluchtmotieven steunt op zijn politiek engagement en enerzijds beweert actief lid te zijn van de Maoïstische studentenbeweging “ANNFSU-R” en anderzijds is opgegroeid in een familie van “Mao Badhi”-aanhangers, de Commissaris-generaal in redelijkheid kon verwachten dat verzoeker de drie magische wapens van de Maoïstische partij zou kennen; dat bovendien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de vraag “Visie van de partij op alcohol? Sanskriet?” uitdrukkelijk antwoordde: “ze zijn tegen Sanskriet, oude opvoeding; zou wetenschappelijke opleiding moeten zijn” (verhoor CGVS, p. 5), zodat verzoeker bezwaarlijk kan aanvoeren dat hij, conform de vraag gesteld op het Commissariaat-generaal, zijn eigen visie gaf op het Sanskriet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon beslissen dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is, op grond van de niet door verzoeker weerlegde gebrekkige kennis van de “Mao Badhi”, en de tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas; dat wat verzoeker in ondergeschikte orde aanvoert in zijn verzoekschrift in verband met de intimidaties en vervolging door de politiediensten die niet plaatsvinden op rechtstreeks overheidsbevel, niet kan leiden tot de annulatie van de bestreden beslissing; dat bijgevolg de bestreden beslissing gedragen wordt door omstandige overwegingen die terzake dienend, deugdelijk en afdoende zijn; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.